

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.300 van 16 oktober 2003
in de zaak A. 137.448/VII-29.999.**

In zake : de stad HASSELT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. GEELLEN,
kantoor houdende te HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

tussenkommende partij :

de n.v. HEIMA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. HELSEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Diestsevest 113.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de stad HASSELT op 2 juni 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 20 maart 2003 waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 18 september 2002 houdende het verlenen aan de n.v. HEIMA van de vergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een pluimveebedrijf, gelegen aan de Lummensekiezel 111 te Hasselt, ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 september 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. DEDECKER die, loco Advocaat K. GEELEN verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat I. VANDEN BON die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat L. DE PEUTER die, loco Advocaat K. HELSEN verschijnt voor de tussenkommende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 2 juli 2003 de n.v. HEIMA vraagt om in voorliggend kort geding te mogen tussenkomen; dat de n.v. HEIMA de begunstigde is van de aangevochten milieuvergunning; dat dienvolgens haar verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 16 april 2002 dient de n.v. HEIMA bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg een aanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen, door uitbreiding en regularisatie, van een pluimveebedrijf, gelegen aan de Lummensekiesel 111 te Hasselt, omvattende :

- het lozen van 250 m³/jaar huishoudelijk afvalwater in de gracht;
- stallen voor 35.000 legkippen;
- de opslag van 15.000 liter mazout in een ondergrondse tank van 5.000 liter en een bovengrondse dubbelwandige tank van 10.000 liter;
- een verdeelslang voor brandstoffen horende bij de bovengrondse opslagtank;
- een opslagplaats voor 1.074 m³ dierlijke mest;
- een grondwaterwinning met een debiet van 18 m³/dag en 7.000 m³/jaar.

2.2. Tijdens het openbaar onderzoek dat naar aanleiding van de vergunningsaanvraag wordt georganiseerd, worden klaarblijkelijk vijf schriftelijke bezwaren, waarvan twee collectieve, ingediend. De bezwaarindieners maken gewag van geur- en lawaaihinder en overlast door ongedierte ten gevolge van de exploitatie van de inrichting.

2.3. Met een besluit van 18 september 2002 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg de gevraagde vergunning voor een termijn die eindigt op 1 januari 2012.

2.4. Op 17 oktober 2002 stelt de stad HASSELT bij de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw beroep in tegen voormelde vergunning. In het beroepschrift wordt gewezen op de hinder die de omwonenden van het vergunde pluimveebedrijf "sinds jaar en dag" ondervinden. Tevens wordt er op gewezen dat het verlenen van de milieuvergunning voor een exploitatie die nagenoeg aan de oever van de Demer gesitueerd is, een hypotheek legt op de natuurontwikkelingsplannen van het stadsbestuur met betrekking tot de Demervallei.

Door de exploitant van de inrichting wordt eveneens beroep aangetekend. De omvang van dat beroep is evenwel beperkt tot de geldigheidsduur van de in eerste aanleg verleende vergunning.

2.5. In het kader van de beroepsprocedure worden vervolgens diverse adviezen uitgebracht die, op het advies van de afdeling Natuur na, alle gunstig zijn.

2.6. Met een besluit van 20 maart 2003 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw worden de beroepen ongegrond verklaard en wordt het beroepen besluit integraal bevestigd. Dit is het bestreden besluit;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende uiteenzet :

"Het nadeel dat de verzoekende partij lijdt bestaat uit 2 elementen :

- Enerzijds staat de verzoekende partij in voor de algemene politie in haar gemeente. Terzake stelt de uitbating van de N.V. HEIMA twee problemen voor de bevolking m.n. de geurhinder en de hinder door ongedierte. Deze hinder van de betrokken onderneming weegt sterk op de onmiddellijke leefomgeving zoals blijkt uit de ingediende klachtschriften bij het openbaar onderzoek. Deze hinder volgt uit het feit dat de bedrijfsvoering niet volgens de normen verloopt en uit het feit dat de woningen op nauwelijks 40 meter van de stallen liggen.
Zij vormen een ernstig risico voor de volksgezondheid. Gelet op het feit dat deze last in het verleden reeds tot grote problemen aanleiding heeft gegeven, is dit een risico dat niet langer kan gelopen worden. Indien de tenuitvoerlegging van de vergunning niet zou worden geschorst, dan zal dit risico nog worden gelopen tijdens de gehele annulatieprocedure en zal alsdan niet meer kunnen worden hersteld.
- Anderzijds is er voor de Demervallei een project opgestart waaraan de verzoekende partij deelneemt tot herstel van de ecologische waarde van deze vallei. Zoals hoger reeds toegelicht dreigt dit herstel onmogelijk te worden indien de exploitatie van de kippenkwekerij verder loopt. Dit nadeel zal onmogelijk hersteld kunnen worden indien de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning niet zou worden geschorst";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie antwoordt dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat de beweerde hinder dermate groot is dat ze een risico voor de volksgezondheid inhoudt, dat de hinder die teweegebracht wordt door het niet-naleven van de vergunningsvoorwaarden niet in aanmerking kan worden genomen bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel omdat zulk nadeel niet rechtstreeks voortspruit uit de bestreden beslissing, dat niet wordt aangetoond dat de uitoefening van de gemeentelijke bevoegdheden inzake "algemene politie" in het gedrang wordt gebracht door het verlenen van één welbepaalde milieuvergunning, dat evenmin wordt bewezen dat de aangevonden milieuvergunning tot gevolg heeft dat het herstel van de Demervallei negatief wordt beïnvloed, laat staan onmogelijk gemaakt, dat verzoeksters uiteenzetting terzake gekenmerkt wordt door vaagheid en niet wordt gestaafd met concrete overtuigende gegevens, en, ten slotte, dat niet vaststaat dat de beweerde weerslag op de natuurontwikkelingsplannen met betrekking tot de Demervallei een persoonlijk nadeel uitmaakt in hoofde van de stad Hasselt;

3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst met betrekking tot het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel volgende repliek geeft :

"Verzoekende partij argumenteert haar 'moeilijk te herstellen nadeel' door enerzijds te verwijzen naar de problemen van geurhinder en hinder van ongedierte die zich in het verleden hebben gemanifesteerd en die een ernstig risico voor de volksgezondheid zouden vormen, en anderzijds het voor de Demervallei opgestarte project tot herstel van de ecologische waarde van de vallei hetgeen door een exploitatie van een kippenbedrijf aldaar onmogelijk wordt gemaakt.

Verzoeker in tussenkomst is hierop reeds ingegaan bij de bespreking van het belang in hoofde van de verzoekende partij.

Toch is het vereiste over een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel te beschikken om de schorsing van tenuitvoerlegging te bekomen (art. 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State) duidelijk te onderscheiden van het vereiste over een belang te beschikken om een vernietiging van dergelijke rechtshandeling te bekomen.

Verzoekende partij heeft geen enkel bewijs bijgebracht van het in haar hoofde 'vooronderstelde' moeilijk te herstellen ernstig nadeel waarbij nogmaals dient opgemerkt te worden dat het aangevoerde nadeel een nadeel betreft dat potentieel aanwezig is in hoofde van een aantal inwoners van haar gemeente en in die zin geenszins een persoonlijk nadeel betreft.

Overigens is het bedrijf uitsluitend aanpalend aan een woongebied met landelijk karakter, waar van de betreffende bewoners een hogere tolerantie tav de landbouwbedrijvigheid dient te worden aanvaard dan bv in woongebied het geval zou zijn. Er mag aangenomen worden dat in woongebieden met landelijk karakter/agrarische gebieden, de tolerantiedrempel op het stuk van geurhinder voortkomend uit agrarische activiteiten als die van een pluimveehouderij, hoger mag worden gelegd dan in andere gebieden.

Opnieuw dient hier evenwel te worden benadrukt dat geen enkel effectief bewijs voorhanden is van de beweerde geurhinder, doch het telkens om beweringen en vaak ook veronderstellingen gaat.

De tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zal geen aanleiding geven tot een grotere dan normaal te dragen milieu- en burenhinder zoals deze in woongebied met landelijk karakter/agrarisch gebied mag verwacht worden.

Dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel derhalve niet aangetoond werd";

3.4. Overwegende dat in zoverre de verzoekende partij zich rechtstreeks beroept op haar bevoegdheid inzake "algemene politie" niet wordt ingezien hoe de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden milieuvergunning afbreuk zou doen aan die bevoegdheid of de uitoefening ervan in de toekomst zou verhinderen; dat de aangevoerde hinder die de omwonenden van de vergunde inrichting zouden kunnen ondervinden niet als een persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoekende partij kan worden beschouwd; dat, wat betreft de beweerde weerslag van de vergunde inrichting op het project tot herstel van de ecologische waarde van de Demervallei, de verzoekende partij geenszins met concrete gegevens aannemelijk maakt dat het beoogde herstel van de Demervallei "onmogelijk" dreigt te worden door het verlenen van de milieuvergunning voor de betrokken inrichting; dat overigens in de motivering van het bestreden besluit uitdrukkelijk wordt vermeld dat "de plannen inzake natuurontwikkeling van de Demervallei vooralsnog niet werden geconcretiseerd in definitieve besluiten";

3.5. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde schorsingsvoorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen, zonder dat de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. HEIMA in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober tweeduizend en drie, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.